

Kære Skatteudvalg

Jeg retter henvendelse, da jeg ønsker det vurderet i Skatteudvalget hvorvidt godtgørelser ifm. ligebehandlingsloven (og usaglig opsigelse generelt) fortsat bør beskattes som hidtil.

I nær tilknytning til min graviditet i 2016 er min mand blevet opsagt. Efter sagens behandling ved Ligebehandlingsnævnet, blev han tilkendt en godtgørelse. Vi opdager efterfølgende at SKAT ønsker godtgørelsen beskattet jf. ligningsloven §7 U. På nuværende tidspunkt afventer vi Skatteankenævnets syn på godtgørelsen, men er også bekendt med at dette i højere grad er en politisk problemstilling.

I min optik er der to tydelige problematikker i denne praksis:

- 1) Konsekvensen af dette er ikke blot at den krænkede på urimelig vis beskattes af godtgørelsen, men samtidig at man også gør det muligt for virksomheder at trække dette fra som driftsomkostning. Noget, der ellers ikke kan lade sig gøre for virksomheder ifm. bøder og lign. Hvordan retfærdiggøres det at overlagte lovbrud kan anses som driftsomkostninger/driftrisiko?
- 2) For at sikre at forskelsbehandling ikke forekommer, har man nedsat et Ligebehandlingsnævn. Ligebehandlingsnævnet træffer afgørelser om godtgørelser på baggrund af krænkelsens karakter. Der er altså tale om godtgørelse for ikke-økonomisk skade, ikke som erstatning for formuetab, som det på nuværende tidspunkt ellers skattemæssigt sidestilles med. Godtgørelse på baggrund af forskelsbehandling har langt flere karakteristiske fællestræk med eksempelvis tort, hvilket til dels bekræftes i kraft af Ligebehandlingsnævnets ordlyd omhandlende udmåling (se bilag). Dette afspejles ikke i spørgsmålet om beskatningen, hvor man som udgangspunkt ellers forholder sig til hvad en godtgørelse træder i stedet for. I disse tilfælde undlader man dog fuldstændig at forholde sig til godtgørelsens reelle grundlag.

Min umiddelbare opfattelse er at godtgørelsen bør være skattefri for den krænkede, og dermed heller ikke betragtes som en fradragsberettiget driftsomkostning for virksomheder - en praksis der i øvrigt allerede er gældende ifm. bøder og lign. pålagt virksomheden. Alternativt bør man i samarbejde med det relevante udvalg, drøfte hvorvidt grundlaget for godtgørelserne bør ændres, således at der er overensstemmighed på områderne. Dette anser jeg dog som et tilbageskridt på ligebehandlingsområdet.

I mine øjne er dette udtryk for et stærkt unuanceret og umoderne skatteområde, der i et vist omfang ikke udtrykker overensstemmighed med bl.a. ligebehandlingsloven.

Jeg er uforstående overfor, at man har et Ligebehandlingsnævn der bekæmper forskelsbehandling, men samtidig har et skattesystem der i praksis formildner konsekvenserne for virksomhedens krænkelse. Jeg ønsker derfor at Skatteudvalget revurderer den nuværende lovgivning på området.

Mvh Ida Randal